

Az almáskeresztúri galéria keletkezéstörténete

A közelmúltban hatvanötödik születésnapját ünneplő Heil József, akit külföldi sikerei nyomán, ismerősei, barátai „Johe”-nak (Joseph Heil) neveznek, önrpörtöt készített „A színek varázslója” című könyvében.

Különös életút Heil József pályája. A hivatásos zenészélet, a huszonötéves katonatiszti szolgálat után, a sok-sok évi színes álmok után a megvalósulás most kezdődött el Johe életében.

Lapunk május–júniusi számában Heil József „világgá kürtölte”, hogy álma, elhatározása valósággá válik: „én itt (mármint Almáskeresztúron) művésztelepet hozok létre, galériákkal, alkotóházzal, múzeum-épületekkel, falusi turizmussal, művészurizmussal, mesterséges tóval, nyugdíjsházzal...”

Ennek első lépéseként a „JOHE galéria” avatásának időpontját október első szombatjának 15 órájában meg is határozta. Hogy ebben hányan hittek és hányan nem, ki tudja. Én az utóbbiak közé tartoztam, véleményemet ki is mondtam azzal: mindent megteszek azért, hogy *ne legyen igazam*. Örölnék a kellemes csalódásnak. Megígértem, hogy egy egész buszra való csoporttal az egyesület képviselőjében jelen leszünk az avatáson.

Emberfeletti erőfeszítéssel indult meg a munka, s augusztus végén mindannyian megtudhattuk: a terv valósággá válik. Díszes meghívó invitált mindannyiunkat Almáskeresztúrra. Többen ekkor kezdtük lázasan keresni a térképen a kis település megközelítési lehetőségét. S a jelzett nap kora reggelén elindult autóbuszunk, hogy együtt ünnepeljünk.

Alig hittünk a szemünknek, amikor megérkeztünk a felújított, boltíves, hófehérre meszelt, de hátsó traktusában még az építkezés jeleit hordozó házakhoz. Heil József képei és Illár Erzsébet kerámiai fogadtak bennünket.

A vendéglátás sem hagyott kívánnivalót. Üdítő, bor, finom sör mindenkinek jutott, igénye szerint. Az üstökben jóízű bableves és birkapörkölt fortyogott, süteménnyel is elhalmozták a helybeliek és a vendégségbe érkezők a házigazdát.

Az ünnepség időpontjára háromszáznál is többen lehettünk a nekünk kedvező, kellemes időben a ház udvarán, ahol elsőként Dévai Nagy Kamilla és Sellei Zoltán előadóművészek tolmácsolásában verseket hallhatott a közönség. Ezt követően Pogány Ö. Gábor beszélt Heil József munkásságáról.

Heil József *köszönetet mondott a falu lakosságának* azért a megértő támogatásért, melynek eredménye ez a ház, mint *első állomása* megálmodott művészfalujának. Mint a polgármester is említette, megérkezésekor (két éve), terveit előterjesztésekor *bolond festőnek gondolták*, s az első időben így is viselkedtek vele. Ma már a település legfontosabb személyiségének tartják.

Részletek Geröly Tibor cikkéből

A MŰVÉSZET-BARÁTAI

1994 november–decemberi számából.

Heil József szénrajza: Sapkás férfi